

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 16

ŠIBENIK, 21 travnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Uskrsnu i pobijedi smrt!

Vidiš li, kako se blistaju zeleni proplanci u sunčanom žaru? Utopi poglede u meku travu naših tihih uvala. Pa što tu opažaš? Sjaje se, gore kapljice rose kao da su zlatari iznijeli sve zlato iz svojih zlatarija i pregrštima ga prosuli na vrhove travka i stabala.

Znaš li, što je to?

To je raskošno proljetno jutro!

A što se tamo iz vitkih zvonika onako veselo oglašuju zvona kao svirka najvještijih umjetnika?

To je pjev uskrsnih zvonja!

Proljeće i Uskrs! Dva draga pobratima koja nas, svake godine, skupa posjećuju i napunjavu nam zjenice čistom radošću, kao gaete, krcate ribom, oči siromašnih ribara.

Gledam vas danas, djeco Božjega svijetla, kako proljetno sunce, zelen livada i pjesma uskrsnih zvonja mekša zabrinute nabore na vašem licu i ispunja ih veselim raspoloženjem.

Da, imate pravo da danas poskočite od veselja. Uskrsno jutro je jutro radosne pobjede. Sunce je pobijedilo tamu, a Život smrt!

Gledajte oko sebe: na propupale vinograde i bijele cvjetove trešnja; pogledajte uvis: na prozračnost nebeskog modrila i blještavilo okatog sunca. Zar sve to ne zvoni u radosnom napjevu: Život pobijeduje smrt! Smrti nema!

U tome je sva naša uskrsna radost, da nas baš danas, kao nikada, prožima uvjerenje: Smrti nema!

Koliko ste već puta čuli da je težak život i gorak njegov zalagaj hljeba. A što bi tek onda bio ovaj život, kad bi zadnji dah, koji se izvija iz čovjekovih grudiju, bio prelaz u ništa? Kad bi sav život prestajao sa životom našeg tijela? Pustoš i praznina u kojoj bi, s pravom, vječno škrgutali zubi, a očaj bacao krikove u svemir.

Nekoć su umirali ljudi s mišlju da će, do par časaka, saći u zemlju, i onda se, kroz kratko vrijeme, pretvoriti u pepeo i izginuti zauvijek. Strašna je takva smrt! Čovjek, koji je ovdje toliko mislio, čustvovao, ljubio, pisao, i radio, da nema ni tračka svijetla, ni sjene utjehe!

Ali jednom je puknuo zapečaćeni grob, i iz njega uskrsnu Tijelo koje su bičevima izranili, kopljem proboli i usmrtili pribijanjem na križ. Jednom, u ono prvo uskrsno jutro, dok je sunce nizalo đerdane i vješalo ih o tanke vratove izniknule trave, uskrsnuo je Krist i pobijedio smrt!

Krist — pobjednik smrti!

Vjerujete li, da više nema smrti?! Ako još ne vjerujete, pogledajte na onaj odvaljeni kamen sa groba Josipa iz Arimateje, a kraj njega povaljene vojnike koji drhću od straha kao jasike na vjetru i bježe netragom. Pitajte Mariju Magdalenu, Mariju Jakovljevu i Salomu, koje se, rano ujutro u prvi dan sedmice, požuriše do

groba i ondje nadoše anđela koji im reče: „Ne plašite se! Isusu tražite Nazarećanina raspetoga. Uskrsnu, nije ovdje!“

Krist je uskrsnuo! To je Njegova pobjeda, ali i naša!

Od prvog Uskrsa, pa do onog zadnjeg, naša groblja će biti samo kućice počinka i mira. Nad njima neće lebdjeti groza smrtnog ništavila ni tama vječne noći. Nad grobnim humcima i uklesanim kipovima dizat će se, u znak vjere i ufanja, visoki čempresi, a nad njima će se čuti prhutanje lakih anđelovih krila.

U tomu još nije čitav sjaj uskrsnog jutra! — Ne samo da se je sada, poslije Gospodinovog uskrsnuća, lakše rastajati s ovim životom, nego je i sam ovaj život, u kojem provodimo naše dane, ljepši, svjetliji i slađi.

Jesi li kada teško bolestan ležao u postelji? Mučni su bili oni dani. A kako ti je bilo odmah lakše, kad je došao liječnik i uvjerljivo ti rekao: Do par dana sigurno ćeš ozdraviti i ustati iz postelje! Ta riječ, topla

kao podnevna sunčana zraka, rastjerala ti je ispred očiju tamu žalosti i postao si vedriji. Još je bolest bila tu, ali bolovi više nisu bili tako strašni.

Mislim, da ti je to razumljivo. — Svi, netko manje netko više, trpimo. Svi griskamo gorku orahovu koru i pijemo pelinov sok. Ali nećemo uvijek gristi, ni uvijek piti!

Doći će svršetak, a poslije njega Novi Početak! Seljače, radniče, ribaru i sva Božja djeca, dignite vaše umorne glave i gledajte prema istoku odakle granjiva sunce. Doći će i vaše oslobođenje. Odahnućete, i vi, jednom.

Tada, u onaj svijetli dan, seljače moj, nećeš u žuljavim rukama stiskati držalo motike ni pritiskati pluzni lemeš. Samo ćeš počivati, gledati i radovati se!

Tada, u onaj vječno sunčani dan, nećeš, radniče moj, biti nezaposlen i gladan pravde. Pravda će te obasjati i bićeš potpuno zaokupljen njezinim promatranjem!

Tada, u onaj dan, pun raskoši i sjaja, nećeš ribaru moj, uzalud bacati mreže u tamne dubljine mora i strepiti pred nenadnim gnjevom vjetra i valova. Pučina će biti mirna kao ulje s kojim ti škropiš svoj mučni lov i bićeš pun radosti, puniji nego ti je ikada ladica bila napunjena ribom.

Uskrs je! Zato se raduj i ti, moj dragi hrvatski katolički narode. Kao što te je vjera u uskrsno otajstvo kriječila i dizala u najtežim danima tvoje povijesti, neka te i danas diže i kriječi.

Svetoj Žrtvi uskrsnici,

Dajte slavu, krštenici!

Janje ovce oslobodi,

Krist nas grešne preporodi.

Don IVO GRGUREV

Nedjeljno evanđelje

s poukom

USKRSNA NEDJELJA

EVANĐELJE SV. MARKA(16, 1-7).

U ono vrijeme: Marija Magdalena i Marija Jakobova i Salome kupiše mirisa, da dođu i da pomažu Isusa. I vrlo rano u prvi dan po suboti dođoše na grob, kad sunce već bješe isteklo. I govorahu među sobom: Ko će nam odvaliti kamen s vrata groba? I pogledavši vidješe odvaljen kamen. A bijaše vrlo velik. I ušavši u grob vidješe mladića obučen u bijelu haljinu, gdje sjedi s desne strane, i uplašise se. A on im reče: „Nemojte se bojati! Isusa tražite Nazaranina, propetoga? Uskrsnu, nije ovdje. Evo mjesto, gdje ga postavise. Nego pođite, kažite učenicima njegovim i Petru, da pred vama ide u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti, kao što vam je rekao“.

POUKA:

Uskrsnu, kako reče, Aleluja!

Uskrsnuće Gospodina Našega Isukrsta je najuzvišeniji čin naše vjere i neslomivi dokaz Njegovog božanstva.

Svojim uskrsnućem Isukrst pobjeđuje smrt!

Njegovi din-dušmani bili su tvrdo uvjereni, da uspomenu na Isukrsta njegovom smrću izbrisati s lica zemlje i time uništiti najuzvišenije djelo svih vjekova: otkupljenje ljudskog roda. Ali ti pretstavnici tmina i tjelesne smrti gledali su u Isusu prostog čovjeka.

Ipak se na podnožju križa Isusova našao jedan od Židova — stotnik — koji je promatrao kako sama priroda u onim čudesnim pojavama oko uzvišenog Križa na Golgoti žali i oplakuje svoga Stvoritelja, te reče: „Zaista je ovaj bio Sin Božji.“ — On, koji je svu prirodu stvorio jednom samom riječi, mogao je kao njezin Stvoritelj da odvali onaj teški grobni kamen koji je postavila ljudska mržnja, bijes i neharmonost njegovih grešnih stvorova.

Gospodar sve prirode, uskrsnu danas, kako reče, Aleluja!

Ali uskrsnuće Isusovo nije samo najuzvišeniji čin naše vjere i dokaz Isusova božanstva, ono je i zalag našeg duhovnog uskrsnuća iz mrtvila i stanja grijeha na novi život sinova Božjih u svetim vazmenim sakramentima ispovijedi i Pričesti.

U sv. ispovijedi zakopavamo, poput sahranjenog tijela Isusova, u grob naše zloće, da u sv. Pričesti — u svetotajstvu ljubavi — uskrsnemo zajedno s Njime, koji je naš put, isti-

na i život. Ovo je vazmeni Jaganjac, koji diže grijeha svijeta. —

Uskrsnuće Isusovo je zalag i slavnog uskrsnuća našeg tijela. — Vjerujem u uskrsnuće mrtvih — članak je naše vjere.

Ljudska je smrt bolna rastava duše od tijela, pred kojom strepi naša smrtna narav, žalosti se i plače. Naš Dobri Pastir i Samaritanac uskrsio je od mrtvih svog prijatelja Lazara,

Na braniku

Neka Mojsije govori!

Komu će to Mojsije govoriti?

Tebi i meni!

Zar da Mojsije govori današnjim ljudima koji su već davno, proučavajući sunce, zvijezde i nebo, raskrinkali njegovih petero knjiga, i bjelodano dokazali da su to samo prastare bajke, kojima samo djeca mogu vjerovati?!

Znam, da ste već nebrojeno puta čuli ovakve napadaje na starozavjetne knjige, a osobito Mojsijeve koje nam govore o postanku zvijezda, zemlje, bilja, životinja i čovjeka. — Mislite li da su takvi napadaji dokaz i znanstveni? Još nijedan događaj koji se nalazi u svetom Pismu nije pobijen kao neistinit, pa ni Mojsijev izvještaj o stvaranju svijeta!

Ali kod samog nijekanja mi se ne zaustavljamo. Mi i dokazujemo istinitost Mojsijevih knjiga!

Što nam, uglavnom, pripovijeda vođa izraelskog naroda, Mojsije?

Sve što je vidljivo, stvoreno je od Boga. U početku nije bilo ništa. Sama praznina. I u tu prazninu postavio je Svemoguću sunce i mjesec, zemlju i sve što je na njoj. Na koncu je stvorio i čovjeka, muža i ženu, koji je gospodario biljem, ribama i drugim životinjama.

Sve su to istine koje, nakon toliko hiljada godina, nitko nije mogao zasjeniti ili uzdrmati. Dapače: Zaključci savremenih znanosti govore nam isto što i stari Mojsije.

Učenjaci, koji proučavaju život, vjeru i običaje najstarijih i najpriprostijih naroda, svjedoče, da su ti narodi živjeli životom prvih ljudi. Baš znanost sada dokazuje da smo svi mi postali od jednog čovjeka i jedne žene, da su prvi ljudi vjerovali u jednog vrhovnog Boga i da su živjeli bezbrižno i lagodno, jer im nije trebalo ni kopati, ni orati. Zemlja im je

mladića majke udove i kecer Jairovu, a najposlije samoga sebe. Zato On danas dovikuje svima koji su u Gospodinu preminuli i koji za njima tuguju: „Ja sam uskrsnuće i život; koji živi i vjeruje u mene, neće umrijeti na vijeke.“

Uskrs je dan pobjede Isusove nad smrću i grijehom, dan našeg duhovnog, vremenitog i vječnog, uskrsnuća; veselimo se, dakle, i radujmo se u njemu, Aleluja!

sama radala plodove i nudala životinje! A što je to, ako ne neki zemaljski raj, o kojem nam govori Mojsije?

A čujete i ovo: Zar nije u vrijeme Mojsija, i neposredno poslije nje, živio nijedan pametan čovjek? O, bilo je i onda veoma pametnih ljudi! Davno prije Krista su živjeli i Salomon i David i Samuel i Ezdra i toliki drugi. Svi su ti dobro poznavali povijest svog naroda.

Pa kad bi, doista, bilo što neistinito u Mojsijevim knjigama, ne bi li bili ustali proti njima i bacili ih kao laž?! Ali o tomu ne nalazimo nigdje ni riječi. Još više: Svi su častili te knjige kao svete, od Boga nadahnute!

Učenjaci koji prekapaju zemlju, da u njoj nađu ruševine starih kipova, kuća i gradova, zovu se arheolozi. I baš ti su iznijeli na vidjelo mnoge spomenike i građevine u Egiptu, Asiriji i Babiloniji, na kojima su, u obliku natpisa, zabilježeni mnogi događaji o kojima nam i Mojsije govori.

To zapamtimo: Nije se dosad našao nijedan stari spomenik koji bi pobijao Mojsija, a nadoše se mnogi koji se savršeno s njim slažu! Ti spomenici, kao i Mojsije, govore o stvaranju svijeta, o stablu dobra i zla, o babilonskoj kuli i općem potopu.

Tako, dok protivnici naše vjere s nijednim pravim dokazom ne mogu stjerati u laž Mojsija, mi imamo mnogo i razumnih i povijesnih dokaza da su starozavjetne, pa i Mojsijeve, knjige istinite.

Iako je Mojsije pisao posebnim načinom, priprosto i pučki, da ga razumije i onaj zadnji neuki Izraelac, ipak nije ništa napisao lažno ili neistinito. — Zato što je pisao i danas vrijedi!

Defensor.

Kad vjere ponestaje . . .

Svjedoci smo, nažalost, teških vremena i skoro beznadnog stanja. Čovječanstvo srlja u tami i pita se kao zalutali putnik: Kamo? Kuda?

Životno pitanje pritišće nas sa

svom težinom. Pod tim nemilim pritiskom padamo skršeni i slomljeni.

Knjige, tjednici, dnevnici i ilustracije odaju nam izraz bolesne i patničke duše. Bolnice, ludnice i sklo-

Podlistak

Čudo od prijatelja

Državni tužioc je govorio.

Suci, propisno obučeni, ozbiljna lica, sa zanimanjem prate njegov govor, a zapisničar se trudi da ulovi sve najvažnije stavke.

Na optuženičkoj klupi sjedi on — optuženik. Stariji čovjek. I čudno, radi se o njegovom životu ili smrti, a on je veselo i bezbrižan. Smije se i komadićem drveta čisti nokte. Kao da ga se ništa ne tiče čitav taj posao. Kad bi mu bilo dopušteno on bi elegantno izvukao iz kutije cigaretu, naručio bi kafu i zapušio poput bezbrižnog turskog efendije.

Dvorana je skoro prazna. Nekoliko znatiželjnika posjedalo i čeka konac. Čudno! Na optuženičkoj klupi sjedi čovjek vrlo poznat po cijelome svijetu. Čovjek koji je imao najviše prijatelja. Čovjek bahat koji je vjerovao da je jedini, svemoguć i vječan, pa sad, kad se radi o njegovom životu, u najvećem procesu svijeta, dvorana za raspravu zja prazninom.

A državni tužioc grmi. Njegove su riječi teške i padaju poput ogromnih gvozdanih batova na duše prisutnih:

— — — Gospodo sudije! Krv vapi za osvetom. Neupokojene duše žrtava pružaju ruke i traže pravdu.

Pred vama sjedi na optuženičkoj klupi čovjek koji u životu nije poznavao ništa sveto. Čovjek u kojemu nema ni truna osjećaja ni samilosti. Čudoređe je za nj zgažena slika, djelo neumjetničkog kista.

Gospodo sudije! Umorstva koja je izvršio optuženik gadna su i upravo životinjska. To su djela čovjeka bez duše koji je bacio sve pod noge i u posljednji čas ostaje tvrdokoran i podao.

Sjetite se, gospodo, da je bilo mnogo onih koji su ga kroz život nagovarali da se klone opačina, da zaboravi prošlost; koji su mu pružali ruku da ga izvuku iz blata u koji je upao. Pa? Sve je bilo uzalud!

Zar takav čovjek ne zaslužuje, bezbobjirnu, naoštiju kaznu?

Gospodo sudije! U ime svih onih žrtava koje sada upiru blijede i ispijene oči u nas, čekajući odmazdu, a na temelju zakona, zahtijevam kaznu smrti.

Među sucima zavlada komešanje. Zapisničar, umoran, odloži pero. U dvorani je sve bilo mirno. Branitelj optuženika bespomoćno bulji u spise uvjeren da mu više ne može pomoći.

A optuženik?

Smije se! Ne ide mu sve to u glavu. Ne vjeruje on još u osudu. Pa uostalom šta je učinio! Ništa! Izrabio je ono što mu je pružao život. U najgorem slučaju stići će ga smrt. Pa šta je smrt? Kad već jednom treba

umrijeti, tada je svejedno kako i gdje. Smrt je svuda jednaka. A poslije smrti? Ha, poslije smrti?! Ništa! Šta je poslije smrti? Tijelo se rastoči istvar je svršena.

Takve i slične misli vrzale su se po bolesnom mozgu bijednog optuženika.

Međutim se senat povukao na vijećanje.

Branitelj zapalio cigaretu, trpa spise u kožnatu torbu, a kadikad baci pogled na svog štićenika. Branitelju pristupa državni tužioc i među sobom nešto razgovaraju. Ovaj posljednji sleže ramenima i maše rukama oko sebe.

Slušateljstvo je nestrpljivo.

Optuženik je sasvim hladnokrvan. Senat izlazi. Svi su suci ozbiljni, dostojanstveni. Na pretsjednikov znak svi se u dvorani dižu, pa i optuženi. I tada pretsjednik, ozbiljnim glasom, pročita osudu.

Po paragrafima tim i tim, zbog zlodjela tih i tih optuženi je osuđen na smrt. Kazna se ima izvršiti vješnjem.

Težina je pala na sve prisutne. Nastao je tajac. Kad naglo, kroz tišinu, prodre smijeh. Optuženik se je smijao!

Svi su se zgranuli.

— Dakle, završena je i ta igra. Dama mi je oteta, a kralj zguren u kut pomoću konjanika i trkača. Mat! Prva izgubljena igra! Gospodo, ja sam vam na raspoloženju.

ništa, izraz su bijede i nevolje. Slika je života očajna. Izgleda kao da je strašan plamen zahvatio cijeli svijet i on gori i izgara, a na garištu stoji u svom sjaju „Ona“! Stoji ona koja je vrlo dobro svakome poznata pod imenom „KRIZA“.

Raširila je svoje zlobne ruke od jednoga do drugoga pola: zahvatila je cijeli svijet! U jednoj ruci drži izlomljen križ, a u drugoj mač. Glavu je okrenula prema izlomljenom križu, iskesila zube, pa se ponosno smije. Stoji Ona tako pored svojega djela kao što stoji kipar pored svoje umotvorine, držeći u ruci čekić. Posmjeh joj na licu raste i kao da govori: „Eto, ovaj izlomljen križ znači prekid svega što je skopčano s Bogom. Znači prekid s vjerom i njenim zahtjevima. Gdje Boga nema, ja pobjeđujem! Gdje On ne upravlja, ja upravljam!“

Iz dana u dan koraca Ona tako. Iz dana u dan se povećavaju njene žrtve.

I eno, majka se prevrće od bola kad joj djeca pitaju kruha, a ona nema da im ga daje. I od sićušne i bezbrižne djece postaju djeca — starci. Životna ih bijeda tako skrši u pupoljku razvoja, da konačno postaju ljudi s najgorim pogledom na život

U zadnje vrijeme događaju se sve strašniji prizori. Ljudi se za života prodavaju samo da mogu preživjeti. Nedavno je Anatomski zavod u Beču doživio nešto nečuveno: Ljudi sa se jagmili i konačno sretni bili ako su mogli prodati svoje lješine za kakvih 100 do 200 dinara.

Kamo to vodi, i kako će se riješiti? — pitaju se narodni vođe i mislioci. Jedni savjetuju umanjeње radnog vremena. Drugi, opet, djelomično uništenje strojeva i slično. Ali pravog lijeka ne nalaze.

Neznaju ti bijednici da radno vrijeme nije prouzrokovalo toliku bijedu. Ne znaju da stroj nije kriv strašnom stanju mnogih

Ko je, dakle, kriv? — zapitacete nas. Krivi su oni koji lome Križ Kristov i bacaju ga pod noge!

Natrag Kristu! Natrag Bogu! Ali današnji svijet ostaje gluh na taj poziv i nastavlja živjeti dosadašnjim životom.

Iz dana u dan propada tako čovječanstvo, jer neće da se povrati Bogu — Vjeri. Neće da se okupe pod zastavom Križa. Neće ni da čuju one spasonosne riječi: U ovom ćeš znaku pobjeđiti!

Tako će nas sve više tištiti mora bijede i nevolje. U naše će se srce uvlačiti sjeta i tuga, a sve samo zato, jer ponestaje vjere...

N. Melada

Suci se čude. Sličan slučaj još nijesu imali. Odvjetnik i ne misli na priziv.

Publika se razišla.

Stražari su odveli osuđenika u posebnu sobicu koja čeka sve koji se imaju spremni na smrt.

• • •

U rano jutro, u dvorištu sudske zgrade nekakvo komešanje. Na sredini maleni podij pokriven crnim suknom. Uza nj visoki stup sa kojeg visi uže. Na kraju užeta omča. Pripremljena su vješala...

Ulaze suci i zauzimaju mjesta. Za njima ulazi liječnik i nekolicina sudskih službenika, a tu su, naravno, i neka radoznala novinarska njuškala.

Par minuta zatim ulazi osuđenik praćen stražarima. Na njemu je fino, elegantno odijelo. Svak će misliti da je uzrujan. Ali ne, ni traga uzrujanosti. Puši cigaretu i lagano odvija njene mirisne dimove.

Pred nosom mu se ljulja omča, a on se smije!

Prisutni, jednostavno, ne razumiju takovo ponašanje.

Osuđeniku pristupa svećenik i, blagim riječima, poziva ga još jednom da okaje svoje grijeha.

— Ne trebam Vas. Molim, udaljite se i ne kvarite mi raspoloženje!

— Čuju se ljutite osuđenikove riječi. Sudac čita ponovno osudu i pita ga za posljednju želju.

Katoličke pobjede**Franjevac pređe i tkaje**

Pred 150 godina je umro u Kaliforniji. I prije nego se oprostio s ovom zemljom putovao je po njoj duge godine, i iz širokih rukava prosipao dobrotu, ljubav i blagoslov Božji.

Sada, nakon 150 godina njegovog odlaska u vječnost, podigoše mu u glavnom gradu američke države Kalifornije, u San Franciscu, lijepi spomenik. — Spomenik se ponosno diže, ali na njegovom podnožju nije uklesano ime onoga koga predstavlja. To nije ni potrebno, jer svi građani znaju da je to njihov dobar otac i veliki prosvjetni buditelj franjevac Junipero Serra.

Sto je taj redovnik učinio, kad je toliko poznat u Kaliforniji?

Dok je živio zvali su ga „veliki putnik“, jer je proputovao pješice sve one nedogledne kalifornijske krajeve. Kamogod je došao, učio bi zaostale Indijance u Kristovoj vjeri i pokrštavao ih. I ne samo to! S vjerom im je donosio prvu prosvjetu. Učio ih je kopati i orati. Učio ih prestati vunu i tkati haljine!

Zašao bi u srce pustinja i tamo podizao kolibe za siromašne urođenike. Iz tih koliba su poslije nastala sela, pa napokon i čitavi gradovi.

Skromni franjevac je učinio tom narodu tolika dobra, da ga se, nakon mnogih godina, ugodno sjećaju podižući mu po svojim gradovima zahvalne spomenike.

Vidljive opreke

Köln i Leipzig to su dva grada. Oba su u Njemačkoj. Köln je katolički, a Leipzig protestanski grad. Toliko iz zemljopisa.

U Leipzigu je izašao protestantski kalendar, u kojem se uspoređuje Köln i Leipzig s obzirom na vjerske prilike. Ovako govori: U Leipzigu živi 575.000 protestanata i 18.000 katolika, a u Kölnu 538.000 katolika i 134.000 protestanata. Dok se u Leipzigu 73.000 ljudi izjavljuje da su bez vjere, u Kölnu samo 8.600; u Leipzigu je kršteno 61 posto protestantske djece, a u Kölnu 99,9 posto katoličke; Leipzig rađa godišnje 2.300 nezakonite djece, a Köln 1090.

Na koncu taj protestantski kalendar završava: „Samo ograničeni zanešenjak može napisati, da katolicizam nije narodna vjera.“ — Svijetlo priznanje!

INDIJSKI MAHARADZA KOD SV. OCA. 8 travnja sv. Otac je primio u privatnu audijenciju indijskog maharadžu. Maharadža je tom prilikom odlikovan ordenom Pijeva reda za vojnike. Razgovor je potrajao 15 minuta.

Vizija na Uskrs

Kad zadnji grumenl snijega
pred strahom proljetnog stijega
tiho se sklizu s vrhunca,
i od poljupca sunca
biserne sjaju rose,
mirišu vilišinske kose,
vjetrovi šapate nose,
tada nas ponese jedna čežnja vruća
— blagdan Uskrsnuća.

O, Veliki sunčani Dane,
stožeru naše vjere,
za Tebe najveće krasote
priroda sterc!
Sve Ti se veseli,
jer sve Te želi!
Zemljica mati,
divna vezilja,
poljane zlati
kitama smilja.
Otvora čaške cvijeta,
odijeva gola drveta,
obilje radosti i sreće
na svoje stolove meće.
Tebi u slavu potoci poje,
leptiri oblače najljepše boje.

Laste se vraćaju
starome kraju
i na raspuću
cvrkuću
pjesmu Uskrsnuću.
I druge male pjevice ptice
nategle harfi srebrne žice,
pa iz trave
i sa grana
pjevalju: Hosana!

Samotni puti i staze,
crvi i zmijske što plaze,
njive žitima bujnim,
rijeka zanosom rujnim,
šume kroz mladice i pruće
— i grlica kad guće —
sve slavi Uskrsnuće.

Mala seoska zvona,
što znadu da plaču i tuže
kad zlokobni oblaci kruže
i tuču siju,
danas su ona
serafske harfe mistični zvuci
od kojih pući
nadama kljuju...
— I radost, meka i blijeda,
putuje kroz sela!

I duša moja, u jutro ovo sveto,
razvila je zlatne i svilene niti,
i kroz romon zvona šapće:
kako je lijepo kršćanin biti,
— dijete ljubavi goruće —
čekati blistavo svanuće
i vjerovat u Uskrsnuće,

Gabrijel Cvitan.

Ženidba i miraz

Sto sam čuo nije ništa neobično. Sigurno ste i vi već više puta isto čuli. Zato mi ne zamjerite, ako vam, u svojoj brbljivosti, ispričam nešto što ste već čuli.

Došla je iz sela i našla me na nekim starim stepenicama, kad sam htio ući u sobu svog znanca. — Poznavali smo se kao oni koji su iz istog sela. Zato mi bez okolišanja reče: Ja sam došla u grad tražiti službu. Ne mogu je naći, pa bih vas zamolila da se propitate kod koga i da me preporučite.

Iako sam znao da je iz siromašne obitelji, zapitah: „A zašto bi htjela ići u službu?“

„Znate, namjerila sam se na mladića koji me voli. On bi me odmah vjenčao, ali traži da mu donesem za miraz 3000 dinara. Kuća mi te novce ne može ili neće da da, a on mi sada poručuje da će me ostaviti, ako mi naskoro ne javim da ću ipak otkudat smoci 3000 danara.“

Rastadoh se s iskrenim obećanjem da ću se negdje okrenuti i potražiti joj službu. Kad dođoh kući izvadih novinski odrezak u kojem nalazim ovo:

Neki mladi Nijemac primio je na dan vjenčanja od oca svoje žene ispisani komad papira s uočljivim naslovom: Miraz mojoj kćeri. Ispod tog naslova nabraja se što sve dariva kćeri za miraz. — Evo tih darova:

— Brižan odgoj, pobožan duh i dobra ćud: vrijedno barem 20.000 maraka.

— Ne cifra se i ne luduje za modom: vrijedno oko 20.000 mk.

— Kreposna je, ljubi red i štednju, zna voditi kućanstvo: vrijedno bar 30.000 mk.

— Ne voli kazalište ni ples: vrijedno 10.000 mk.

— Radišna je, razumije se u krojački zanat: vrijedno 10.000 mk.

Ukupno taj miraz iznosi 90.000 maraka, a to je u našem novcu preko milijun i po dinara!

Zar nije taj miraz i mnogo dragocjeniji? Tako je dragocjen, da se ne može pravom procijeniti! — A kako je malo onih koji to razumiju!

Okulista

Tko putuje neka zna!

Biletarnica „PUTNIK“ u Šibeniku
Nalazi se na POLJANI

Priča o drvu Križa

Kad su Adam i Eva sagriješili, Bog ih protjera iz raja zemaljskoga. Tada je Adam uvidio, da je bio neposlusnik i da je prekršio, ludo, zapovijed Božju, pa je kleknuo i, u mnogim suzama, molio ponizno da mu Bog udijeli milosrde. Otac je nebeski vidio njegove suze, koje je prosipao radi neposluha, pa se gane i smiluje na nj. Reče mu Bog, da će dobiti ulje milosrda, kad se bude navršilo vrijeme da njegov blagoslovljeni Sin dođe na zemlju.

Poslije tog obećanja Adam s Evom otide u dolinu Hebrona. Tu je podnio muke i veliki tjelesni trud. Porodiše mu se dva sina: Kain i Abel. Nekog dana odoše na brdo, da žrtvuju Bogu Ocu, kako su imali običaj. Bog pogleda na žrtvu Abela, jer je bio dobar i pravedan čovjek, a ne htjede pogledati na žrtvu Kaina, jer je bio ubojiti. Kad to vidi Kain, postane zloban i nenavidan, te ubije brata Abela. Tako pogine prvi čovjek radi mržnje i nenavidnosti.

Kad je Adam vidio, da je Kain ubio brata, postane najžalosniji čov-

* Ovu je zanimivu legendu objelodanio A. D'Ancona pod natpisom „Legenda di Adamo e Eva“, Bologna 1870. Priča je nastala kao krivotvoreno Evanđelje Niko- cema.

Tonko

jek na svijetu. Plakaše i prolijevaše suze, pa reče Evi: Sve je ovo zlo došlo radi grijeha, koji smo mi prvi učinili na svijetu.

Poslije dvjesto godina Eva porodila drugoga sina, koji se zvao Set. Kao odrastao bio je vrlo vjeran i poslušnik svome ocu Adamu. Kad je Adamu bilo devet stotina godina, čutio se vrlo umoran i bio je sit življenja. Podnio je mnogo truda, dok je pročistio zemlju od grmlja.

Nekog dana, iza teškog truda, nasloni se na motiku, da otpočine. Duboko se zamislio i uvidio, koliko je zla donio na svijet grijeh, koji je učinio. Tada dozva svoga sina Seta i reče mu: „Zelim da te pošaljem u raj zemaljski ka herubinu, koji čuva stablo života s ognjenim mačem u ruci.“ — Set mu odgovori: „Moj oče, ja sam pripravan, da učinim što ti je drago. Kaži mi, kuda imam poći i riječi koje dolikuju da kažem anđelu.“ — Adam će njemu: „Reći ćeš herubinu, da sam umoran i da mi je život dodijao. Reci mu, da ga molim, neka mi pošalje trajan dokaz za ulje milosrda, koje mi je obećao Bog, kad je mene i tvoju mater protjerao iz raja. Otići ćeš ovim putem prama Istoku. Domala ćeš naći dolinu, a iza nje je vrlo visoka planina, na kojoj je raj zemaljski. Da lakše nađeš put, opaziti ćeš stope, koje smo ja i tvoja mati ostavili za sobom, kad smo izašli iz raja. Naš je grijeh bio takav, da nije ni-

— Zelim još jednu cigaretu.
I on mirno puši posljednju cigaretu...

Cigareta je popušena. Krvnik mu postavlja omču oko vrata i uspinje ga na maleni stolac. Svećenik još jednom pokušava, ali uzalud. Krvnik drži užu, a pomoćnik stolac. Očekuju mig suca. I sudac se diže da dađe znak. Ruka mu je već u zraku. Sad će, na, da se spusti.

Ali šta ono!
Dvorištem se prolomi očajan krik. Nešto proleti i pade sucima pred noge.

— Ne, ne, zaboga! Smilujte se! Spasite ga!

Zavlada žamor. Svi se zgrnuše oko tog čudnog čovjeka koji tu kleče i moli milost za osuđenika. Krvnik ispusti užu. Samo osuđenik stoji na stolcu.

Sudac podiže tog čovjeka i pita ga za razjašnjenje.

— Gospodo sudije! Nemojte, ako Boga znate! Pustite tog čovjeka. To je moj najbolji prijatelj, drug, brat. (To je čovjek koji pred sobom ima veliku budućnost. On mora da živi. Čujete li, mora da živi!

— Ali, prijatelju, to se nas ništa ne tiče. Pravdi mora biti zadovoljeno. Pravdi će biti zadovoljeno. Evo mene! Evo mog života! Ja ću rado oko svog vrata objesiti hladnu omču, samo njega poštedite! On će opet biti dobar i pošten.

— Čovječe, budite uvidavni! On mora da pretrpi kaznu za svoja djela.

— Ne, ne! Ja sam tu! Ja ću poći u smrt mjesto njega. Molim vas, ne oglušite se mojoj molbi.

— Ali, gospodine — — —

— Ne, ne! Ne govorite dalje. Vi me morate uslišati. Morate, morate... Molim vas! ...

Suci se nadoše u nezgodnom položaju, pa su se, čas, povukli na vijećanje.

I tada se dogodio još nečuveni slučaj:

— Suci su pristali!

Neznanac, sav radostan, skoči do vješala, poljubi prijatelja i postavi sam sebi omču oko vrata.

Sudac dađe znak i tijelo se pravedne žrtve zaniše u zraku, a pravi osuđenik grohotom mu se smijao, rugao i psovao ga.

Kroz njegov smijeh prodirale su riječi krvnika:

— Pravdi je udovoljeno.

— Na Veliki Petak, dok sam promatrao raspetog Krista, okrunjenog trnjem, upoznao sam u Njemu onog, koji je spasio čovječanstvo od vječne smrti. Mjesto njega se dao raspjeti na sramotno drvo križa, gdje je umro u najtežim mukama, dok su mu se ljudi smijali i rugali. — — —

Među nama

Ne razumijemo

Svako društvo ima svoj cilj, i sredstva po kojima dolazi do tog cilja. I ono se neće udaljiti od toga. Tako ribarsko udruženje neće poći u hajku na lisice, niti će lovačko poći u lov na srdele. Međutim, događaju se i takvi slučajevi! Tako je, na primjer, dne 13 o. mj. mjesno skautsko udruženje (Steg planinara i planinki) održalo svoje zabavno veče u „svim prostori-rijama Grand hotela „Krka!“

Mjesto u krasnu Božju prirodu, koja je baš sada stresla sa sebe zimski oklop i nakitila se kao zaručnica, oni u hotel na zabavu, na uživanje alkohola, nikotina i plesa!!

Znamo za „običaj“ da sva udruženja priređuju svoje godišnje zabave (to je, naime, novčani izvor), ali zašto baš te zabave u dubokoj korizmi? Uoči Cvijetne nedjelje?! Zar se plemenite nožice naših planinara i planinki ni-jesu mogle uzdržati još sedmicu dana? Zar su im baš tako noge zaigrale?

Eto, to ne razumijemo!

Sva sreća da u Šibeniku ima još svijesnih katolika te su „sve prostorije Grand hotela Krke“ većinom zijevale i dosadivale se!

N. B. Skautsko udruženje je udruženje mladih ljudi, ogromnom većinom samo daka! Skaut

Zar zbilja?

Izlazi mnoštvo novina. Novine su poplavile već čitav svijet. Pa i našu državu. Ali među tim mnoštvom ima više zlih nego dobrih. I to mnogo više!

Prateći naše novinstvo čovjek dolazi do uvjerenja da ono, kao po dogovoru, hotimice ubija u nama baš što je najvrednije: plemeniti osjećaj i dobrotu.

Već im nije ništa sveto. Bezobzirnim kopitom ruše sve što uzgojem čovjek smatra za sveto i nedotakljivo.

U Beogradu, između tolikih drugih listova izlaze i „Saljive Novine“. Ne čitam ih redovito, ali mi, onako mimogred, dođe u ruke broj 14 od ove godine. I baš na zadnjoj stranici, čisto pri dnu, kao nekakva poslatica koja se čuva do svršetka objeda, štampan je „jezgroviti“ razgovor između djeteta i starice.

Dječak, siromašan, prosi i pruža kapicu prema starki. I kad je vidio da mu daje tek nekoliko novčića, upravi joj upit:

— Bojiš li se, bako, Boga?

— Sinko moj, svakog zla se treba bojati.

I to neki smatraju dosjetljivom šalom! A ne znaju da su takve smicalice izljevi prostote

Iz nečiste jaruge izlazi samo nečista voda!

Mi se ponosimo napretkom znanja i umijeća, ali pravilnije bi bilo, da se, dok žive među nama ovakve trule duše, stidimo i crvenimo.

Da, doista se treba bojati zla!

Beta Fi

Sunce života

Vjera je sunce našega života...

- Može li biti života bez sunca?

- Ne! - Sunce je izvor života!

Sunce unaša život u prirodu.

Bez sunca bi nestalo zelenila sa naših polja, ožujfeli bi naši vinogradi, a šume bi izgubile svoju dražest. Sva bi priroda bez sunca zakrčljala i umrla. Kudgod se danas ori pjev života, kad bi nestalo sunca, širio bi se samo daš smrti.

- Vjera je sunce našega života.

Sunce je izvor topline. - Bez sunca bi se brzo sva ova naša lijepa zemlja pretvorila u komad leda.

Sunce daje radost životu. - Na suncu je sve veselo. I polja se naša smiju i ptice pjevaju, i sva priroda kliče od veselja Stvoritelju svome...

- Bez sunca je život tmuran i žalosan... - a vjera je sunce našega života!

Ko se plaši, ko bježi, ko se skriva pred suncem?

- Sove, čuci i druge noćne ptice...

„Svijetlo je došlo na svijet i ljudi su više ljubili tamu nego li svijetlo, jer su im djela bila zla. Jer svaki koji čini zlo, mrzi na svijetlo i ne ide k svijetlu, da se ne dokažu njegova djela.“ (Iv. 3, 19 - 21.)

P. Čiklč

Ciklame

Na prozoru mome, do u kasno veče, počivaju male i nježne glave, a vjetrić ih ljulja i pjeva im pjesmu: „Spavajte slatko, male ciklame!“

Ja bdijem i slušam pjesmu vjetra...

a lijepe, male i nježne ciklame gledaju na me: čekaju, kada će majčica moja zapjevati meni da i ja zaspem.

— Majčica moja??

Nemam je. Gospod je uze.

Neće mi pjevati nikada više pjesmice svoje!

A vi, male moje, spavajte slatko;

mirisom dobrim milujte

oči, čelo mi i kosu,

a ja ću snivat ko na krilu majke,

jer ljubim vaš miris i cvijet,

jer ljubim vašu nježnost i ljepotu,

jer ljubim u vama Boga!

— 6.

kada narasla trava na mjestu po kojem smo gazili.”

Kad je Set primio nalog svoga oca, bio je ganut. Ode na put i stigne do zemaljskog raja, gdje je našao zatvorena vrata. Moljaše vrlo žarko i ponizno Boga, da mu se otvore. Iza molitve prikaza mu se herubin. Set se mnogo divljaše, gledajući sjaj anđela. Bio je sav izvan sebe promatrajući ljepotu i njegovu blistavost.

Andeo ga zapita, zašto je došao. Set mu odgovori: „Salje me k tebi moj otac Adam i moli te, da mu po meni pošalješ dokaz za ulje milosrđa, koje mu je Bog Otac obećao, kad je njegja i moju majku istjerao iz raja.“ Tada mu andeo otvori vrata i reče: „Gledaj lijepo sve stvari po svetom raju“.

Dok je Set hodao po raju, slušao je preslatko pjevanje anđela, koje je bilo tako ljupko i uzvišeno, da bi se svakomu pamet uspavala. Vidio je prekrasan izvor prebistre vode, koja se razlijevaše na četiri strane, a to su rijeke Geon, Tigris, Eufrat i Epizon (Ganges). Te rijeke daju vodu svim drugim rijekama na zemlji. Set je vidio stabla s lišćem svake boje, i miris je od njih dolazio kao od najdragocjenijih pomasti na svijetu. Voće

je bilo slatko i ukusno kao napravljena slatkarija. Andeo je dozvolio Setu, da ga tiče i jede. Vidio je livade potpuno rascvate i osjetio miris cvijeća kao od najizvršnijih mirodija svijeta. Vidio je stabla, na kojima su ptičice ružičastih krila tako ugodno pjevale, da bi se uspavala svaka ljudska pamet. Zatim je ugledao drvo, koje je svima nama donijelo propast, jer su njegov zabranjeni plod jeli praroditelji. Oko stabla se ovila velika zmija. Set je drhtao od straha, ali mu andeo reče: Ne boj se! — Set na vrh stabla vidio je mladića, u bijelim haljinama, koji se sjao kao sunčane zrake. Mnogo se tome divio.

Tada herubin vrlo blago progovori Setu: „Gledaj onoga mladića! To je Sin Božji, koji sažaljuje grijeh tvoga oca i tvoje matere. Ali će on raskinuti grijeh tvojih roditelja, kad se bude svidjelo Bogu Ocu da ga pošalje na svijet. On će donijeti ulje milosrđa, koje je Bog obećao Adamu. Sad se vrati s milošću Božjom. Kad prispiješ k ocu Adamu, umrijet će iza tri dana. I kad bude pokopan u zemlju, ova tri zrna, koja ti sada dajem postavi mu u usta ispod jezika. Sve što sam ti rekao, ispriповjedi svom ocu. Po naredbi moga Boga

gospodara ne možeš više ostati u raju. Hajde s Božjim blagoslovom!“ — Set je izašao zlovoljan, jer mu je bio preugodan boravak u onom svetom mjestu.

Kad se vratio k ocu Adamu, sve mu ispriповjedi što je vidio i čuo od anđela. Netom je Adam doznao da će umrijeti, stao se smijati, kao nikad u svom životu. S velikim se veseljem baci na zemlju na gola koljena, i pitaše od Boga oproštenje govoreći: „Pre-sveti Oče, smiluj se duši mojoj, jer znaš kako sam na ovom svijetu živio u bijedi i nevolji.“

Poslije toga, iza tri dana, umre Adam. Set ga pokopa u dolini Hebrona, blizu brda Tabora. U usta, pod jezik, postavi mu ona tri zrna, kako mu je kazao andeo. Zrna pustiše s vremenom korijenje i u kratko vrijeme izrastoše tri mladice: jedna od masline, druga od cedra a treća od čempresa. Cedar naznačuje Boga Oca, maslina Sina, a čempres Duha Svetoga. Te su mladice ostale u ustima Adama sve do Mojsija, a nisu niti rastle niti usahle niti lišće izgubile.

Kad je Mojsije došao iz Egipta u dolinu Hebrona i tu se s narodom utaborio, sjeti se triju mladica koje su iznikle iz ustiju Adamovih. Duh

Sveti ga opomene da ih uzme sa sobom, jer je preko njih Otac nebeski providio spasenje ljudi. Mojsije, u velikom strahu, izvadi one tri mladice. Kad ih je odrezao, iz njih se izvadio tako dobar i ugodan miris po svoj vojsci, da su osjetili, kako se nalaze u zemlji obećanja.

Radi ovoga događaja Mojsije je bio vrlo radostan. Sve tri mladice zavijaju u lijepo bijelo platno. S ovim mladicama učinjena su velika čudesa. Tko je od vojske bio bolestan ili ga ugrizla otrovna zmija, doticajem ovih šibica odmah bi ozdravio. Bog je po njima pokazivao svoju moć. Kad Izraelci i njihove životinje nisu imali šta piti, reče Mojsije: „Oh, narode, slabo je vaše pouzdanje, jer uza sva čudesa, koja vam je Gospod Bog pokazao, niste mu zahvalni. S ovim ću vam mladicama opet pokazati njegovu mogućnost. S njima ću udariti o greben, pa će izići vode, koliko je hoćete.“ I zaista izide obilna voda za ljude i životinje.

Ipak Izraelci nisu bili Bogu zahvalni. Znajući to, Gospod Bog reče Mojsiji: „Sinovi izraelski ne slave moje ime, a ja ti kažem, da ću postaviti u obećanu zemlju samo one koji me bu-

Sa Volge

Polako i zamišljeno teče Volga naprijed...

Tiho.... Mrtvo....

Jednolično u jutro, podne, večer. Nikoga nema ko bi staru ponosnu pjesmu Volgara pjevao uz njezine obale.

Crveni su lešinari duboko zarinuli svoje pandže u tjelesa umirućih ljudi. Izvadili im srce, probili grud....

Ko zlokobne jeFINE zavijaju crveni šakali navješćujući smrt i zator... Samo jauk, plač i smrt!

Ne, ne smrt! Smrti nema! Prometeji se radaju na crvenoj, okrvavljenoj zemlji....

Lešinari i šakali, crveni od tople ljudske krvi, kidaju srce, utrobu, je-tra svojih žrtava, no rane opet zacjeljuju, srca se stvaraju, nanovo rastu...

Prometeji se dižu, trgaju lancem kojim su privezani o stijenu. Opet muke, zator....

Uzalud!

Prolaze krvave, gorke godine naroda mog. Uvijek jednolično, bez pjesme. U plaču i grču!

Volgari pogurenih pteča vuku la-de, uprtim pogledom u daljinu, čeznutljivo slušajući staru pjesmu njihove ljubavi — Volge. Dotle na njihovim leđima crvene zvijeri pišu svoju povijest, krvavu, jadnu....

O Rusijo, o majko, ti patiš, stradaš, ali iz tih patnja niču sinovi tvoji, jaki i otporni. Oni će, jednom, s vjeron u Boga, strgnuti sa svog tijela pijavicu koja ti siše krv....

Neka Volga teče naprijed, neka pohranjuje na bistro dno jade braće moje!

O, ja još vjerujem Rusijo, majko!

Vjerujem da ćeš iz mrtvila, nakon toliko muka, pod žarom dubokih rana, uskrsnuti, postati jaka i očeljena patnjama djece svoje. A crveni, krvavi lešinari i šakali uginuće od vlastitog smrada kojim su tebe okužili.

Cekaj, o majko, i miruj, dok naša Volga ne probudi Volgare!

J. —ov.

Uskrsnom Kristu

I rodi se Dijete u Betlehemu, zemlji Judejskoj. Trideset godina radi i moli u malenoj kućici Nazaretskoj. Zatim tri godine propovijeda u sinagogi, po trgovima i poljima. Liječi hrome, slijepu, gubave. Uskrsiva mrtve!

Narod Ga obožava. Hoće da Ga kruni kraljevskom krunom, ali on bježi u goru. — „Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta.“

Silazi u Jeruzalem na pashu i „djeca židovska prostirahu haljine svoje po putu i vikahu govoreći: Hosana sinu Davidovu! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!“ — To je bilo u nedjelju. A u petak, pred Pilatovim dvorom, rulja, koju je On sa pet hljebova nahranio, koju je liječio i oživljavao, urla: „Propni ga, propni!“

Pilat pere ruke, a On nosi Križ svoj na Golgotu. Visi na Križu — „a oko devetog sata povika iza glasa: Eli, eli, lama sabaktani?“ I ispusti duh.

Ko je taj Židov što visi na križu među dva razbojnika?

Na križu piše: „Isus Nazarećanin kralj židovski.“

On je to — naš Krist!

Visi na križu! Visi već XX vjekova. Križ se Njegov ne ruši. Ne podgrizava ga ni crv ni vrijeme. Odolijeva oluji, kiši, vjetru i gromu. Odolijeva, i otajstvenom silom privlači sve k sebi.

Pokraj Njega se ruše carstva i kraljevstva, vlasti i sile, a On ostaje. Carstvo Kristovo je vječno, jer je carstvo Duha.

Osvojio je svijet, stvorio carstvo s Križa i Križem!

Ne hvata se mača. „Vrati mač svoj na mjesto njegovo, jer svi koji se hvataju mača, od mača će izginuti.“

Ono maleno dijete, plave kovčaste kose, koje je u drvodjelskoj radionici proživilo svoju mladost, osvojilo je svijet. Ono maleno dijete bio je Sin Božji.

„O sretni grijeh, koji je zaslužio takova i tolikoga Otkupitelja.“ O, hvala Ti, Višnji Jehova, jer si pogledao na djecu zemlje svoje!

Kriste pobjedniče, slava Ti!

U sjeni Tvog križa okupili su se milijuni i piju svete zrake što probijaju iz njega.

O, sveti Bože!

Sveti, besmrtni, pomiluj nas!

Ne sudi nam po bezakonjima našim!

Kucao si na našim vratima i nijesmo Ti htjeli otvoriti. O, mi grešnici! A kad si otišao zavapili smo sa Salamonom: „Zaklinjem vas jerazalemske kćeri, ako nadete moga predragoga, recite mu da ja od ljubavi ginem.“

I našli smo Te, uskrsli Kriste! Našli smo Onoga koga ljubi duša naša. Svladao si nas, pobijedio ljubavlju.

MOLITVA MARIJI

da umrem od prenapornog rada za Isusa

U noći,
kad se kazaljka bliža ponoćnom satu,
u mojoj sobi na prvome katu
tako je tiho
da čujem razgovor knjiga
u ormaru
i šapat sjena, koje u svakome kutu
— prije nego usnu —
pričaju o mojem dnevnome putu,
o mojem noćnom bdenju.

Svake noći u mojoj sobi
sjene o istome pričaju;
svake se noći
moje oči
od umora sklappaju.

Ti znaš,
da bdijem nad dobrom knjigom
koja Tebe, Marijo, slavi;
nad bijelim papirom koji požudno,
ko žedan putnik kad ispija čašu vina,
upija slova koja će sutra propovijedati
slavu Tvojega Sina.

U taj noćni čas,
dok knjige razgovaraju
i sjene poigravaju,
a ja umoran
zaboravljam riječ što je netom pročitah,
molim Te samo za jedno:
Daj mi da umrem,
bilo gdje i bilo kada,
od prenapornog rada
za Tvoga i moga Isusa.

Ivo Grgurev

Postavi nas, o Kriste, „kao pečat na svoje srce, kao pečat na svoju mišicu, jer je ljubav jaka kao smrt.“

Ljubimo Te, Kriste, jer si vječan, jer si dobar, jer si ljubav. Čuli smo glas s neba o Tebi: „Ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji; Njega slušajte.“

Slušamo Te, Kriste, i ljubimo!

A Ti nas, uskrsli Kriste, čuvaj! Izvedi nas iz zemlje Misirske. Potopi Faraona duše naše!

O, Bože, usliši nas!

I oprosti nama opačine naše!

O, jaki Bože!

O, sveti Bože!

Sveti, besmrtni, pomiluj nas!

O, uskrsli Kriste, slava Ti!

Tonko

POSMATNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmrtnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8^{1/2} do 10 pr. pod. i od 4^{1/2} do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

JAVNA ZAHVALA RAVNATELJSTVU Osiguravajuće zadruge „CROATIAE“

U ZAGREBU

Iskreno Vam blagodirim u svoje ime i u ime Franjevačkog Samostana u Sinju na neočekivanoj susretljivosti, što nam je pokazaste na procjeni požarne štete, koju smo imali dneva 13. III. o. g.

„Croatia“ je doista i ovoga puta pružila jasan dokaz poznate svoje kulturnosti i širokogrudnosti.

U Sinju, dne 31. III. 1935.

Fra Venceslav Nakić v. r.
Samostanski Starešina.

Uskrsne čestitke i boje za jaja

najteftinije kod
BOJANIĆ I GRABOVAC
Filijala - Šibenik

Luka Šarić - Šibenik

Trgovina pomodne i kratke robe
VELIKO SKLADIŠTE konca, sve vrste D. M. C
za ručne radove, kao svile i vune.
VELIKI IZBOR damskih dugmeta, šnala, rukavica,
čarapa, tašna, kombinezona, kupaćih odijela
„BENGER“ šešira, kišobrana, ručnika, rubaca,
košulja, kapa, ovratnika, kufera i t. d.

Pošaljite pretplatu!

du ljubili, vjerovali u me i poštovali me.“

Mojsije osjeti da mu je kratak život. Stoga ode u dolinu Hebrona i tlu posadi one tri mladice. Mladice ostanu u dolini tisuću godina, sve do vremena, kad je zavladao kralj David u Jeruzolimu.

Duh Sveti opomene Davida, da uzme one tri mladice iz hebronske doline u Jeruzolim, jer je Bog odredio preko njih spasiti ljude. David ih je tražio devet dana. Kad ih je odrezao, pustile su iz sebe tako ljubak i ugodan miris, da je kralj David stao pjevati i divno svirati hvaleći i blagoslivajući Boga i njegovo mogućstvo.

Kad je mladice donio u Jeruzolim, nahrliše gubavi, nijemi, klijasti i slijepi i svakojaki bolesnici i govorahu: Gospode, daj nam spasenje po svetom križu! — Tada ih je David doticao mladicama i svi se izliječiše od svojih bolesti.

David stavi mladice pokraj svoje kule, a stražari ih čuvahu danju i noću. Svake je godine postavljao oko mladica srebren obruč. To je trajalo trideset godina. S vremenom su mladice srasle zajedno i stablo je bilo prekrasno. Napokon ga je David presadio uz hram, da bude brižno čuvano.

Kad je David teško obolio, dođe mu anđeo Gospodnji i reče: „Znaj da ti ne ćeš sagraditi Bogu hram nego tvoj sin Salomon.“ — Po tom nestade anđela. Kad je David upoznao, da mu je život kratak, dovrši psalterij (pjesme). Zatim dozove vijećnike i knezove i reče im: „Časna gospodo, moj je život pri koncu. Bog je odredio moga sina Salomona za vašega gospodara.“ — David umre, a sin ga zakopa uz velike počasti.

Salomon je gradio hram četrnaest godina i htio je u nj postaviti sveto drvo. Kad su majstori uredili za nj mjesto, nije moglo stati. Rekoše kralju: „Gospodine, dogodilo se čudo. Tri smo puta pokušali staviti drvo na svoje mjesto, a nikako nije pristalo u redu. Tada Salomon naredi, da drvo postave pred hramom, i kogod pokraj njega prode, neka mu se pokloni.“

Jednog dana sjede neka žena uz sveto drvo, i odmah joj počne gorjeti sva haljina. Jadna žena stade vrlo jako skrikati govoreći: „Bog daje pro-ročki znak o kreposti ovoga svetoga drveta.“ — Židovi govorahu, da je poludjela. Uhvatiše je i izvan grada sasušu je kamenjem. Tako je izdahnu-la. To je bila prva žena, koja je pod-

nijela smrt za ljubav Isusa Krista. Židovi se veoma bijesni vratiše u grad, uzeše ono sveto drvo iz hrama, te ga velikom žestinom baciše u vodu koja se zove Ribnjak. U ovoj su se vodi prale kože životinja, koje su se žrtvovali u hramu.

Ali naš Gospod Bog nije htio da ovo sveto drvo izgubi svoju moć. Dolazio je anđeo u neko doba dana i u vodi micao ono sveto drvo. Kad bi nastalo gibanje, bolesnik koji bi sašao u vodu, odmah bi ozdravio od svake bolesti, a po Božjem svemogućstvu.

Židovi videći da ovo drvo ima toliku moć, izvadiše ga iz vode i od njega napraviše mostić nad drugom vodom, koja se zvala Šiloje. Židovi govorahu: Ovo će drvo izgubiti svoju moć radi grijeha onih koji po njemu gaze.

Drvo je ostalo na svojem mjestu do dolaska kraljice Sabe sa Istoka, koja je došla u Jeruzalem, da čuje mudrost Salomonovu. Ali ona nije htjela preći preko onoga drveta. Ipak je pošla da ga vidi. Odmah se bacila na zemlju i poklonila se. Po tom na sav glas govoraše: „Radi ovoga svetog drveta zemlja će se tresti, sunce će i mjesec izgubiti svoj sjaj, zavjesa od

hrama bit će rastrgana, mnoga će tjelesa svetih uskrsnuti i prikazati se u Jeruzolimu. O, Salamune, kako si slabo čuvao ovo časno i sveto drvo!“ — Poslije ovih riječi kraljica se Saba vrati u svoje krajeve.

Sveto je drvo ostalo na istom mjestu, dok je došlo mučenje Gospodina Isusa Krista. Kad ga osudiše na smrt, rekoše Židovi: „Od čega da učinimo križ?“ — Mnogi vikahu na sav glas: „Dignimo kraljevsko drvo koje je nad vodom Šiloje kao mostić.“ S velikim bijesom uzeše sveto drvo i prenijеше u Jeruzolim. Putem sretoše drvodjelca Šimuna Cirenejca i povedoše ga sa sobom u grad. Od svetoga drveta učinili križ, dug sedam lakata i širok tri. Bio je vrlo težak. Židovi ga, bez ikakva milosrđa, postavili na ramena našega Gospodina Isusa Krista, koji je prije toga bio nemilo izbičevan i izmučen. Isus ga je nosio za trećinu puta, a dalje nije mogao. Na tom časnom križu naš je Gospodin bio razapet za spas ljudskoga roda.

Molimo miloga Isusa, da nam dade milost prave pokore za naše grijeha i da iza svoje smrti postignemo vječnu slavu u raj.

Preveo D. Krsto Stošić

Po državi

KOLIKO LJUDI GLASUJE? Poslovi oko priprema za izbore u punom su toku. Nedavno je završen popis birača. 3 milijuna, 830 tisuć i 374 stanovnika su unesena u biračke spiskove.

STANJE DRŽAVNIH PENZIJA. Ako skupimo sve okrugle svote izdataka za državne umirovljenike dobijemo 997 milijuna dinara ili gotovo jednu milijardu. Sama direkcija u Splitu ima 4262 umirovljenika. Isplaćuje godišnje oko 63 milijuna dinara.

KATOLIČKA AKCIJA. U novije je vrijeme kod nas dobro razvijena propaganda za Katoličku Akciju. Brojna Križarska društva lijepo rade i napreduju. Nedavno je na otoku Krku održan tečaj. Sudjelovao je preuzv. g. biskup dr. Srebrnić i izaslanik Velikog Križarskog bratstva br. Frano Grgić. — Samo napred!

BLAGA KAZNA. Đorđe Dimitrijević je zbog previsokih kamata osuđen na pet visinu od 150%. — Zaluženo, zar ne, ali mjeseci zatvora. Kamate su koji put dosegle preblando.

PUTOVANJE U INOSTRANSTVO. Kr. brod „Jadran“ kreće na višemesečno putovanje u inostranstvo. Ovo putovanje je priredeno zbog pomorskog školovanja oficira i podoficira naše ratne mornarice.

IZVAŽANJE RIBE U CEHOSLOVACKU. Pokrenuta je akcija da se naša riba izvaža u Čehoslovačku. Po svojoj kakvoći ona bi mogla da istisne ribu koju danas troši Čehoslovačka. Kod mjerodavnih vlasti, domaćih i inostranih, poduzelo je sve da se dođe do povoljnog rezultata. — Nadajmo se uspjehu.

GRADNJA CRKVE U ČACKU. Katolici u Čacku pokrenuše pitanje gradnje jedne svoje crkve. Nekoj gospodi valjda to smeta, pa je zato „Čačanski glas“ 23 ožujka o. g. donio vijest da katolici u Čacku podižu katedralu. — Pa zašto ne bi i katedralu!

IZLOŽBA U LJUBLJANI. Jeseni ove godine priređuje se u Ljubljani, prigodom kongresa Jadranske Straže, pomorska izložba. Izložbu će organizirati ratna mornarica. Osim obrambenog materijala naše mornarice biće iznešene i ljepote Jadrana, narodne nošnje, umjetnost i običaji sa našeg Primorja.

POLJACI KOD NAS. Naša država broji oko 16.000 Poljaka. Svi su katolici, a žive kao rudari. U zadnje vrijeme su dobili i svog svećenika da mogu na materinskom jeziku vršiti svoje vjerske dužnosti.

GRADNJA LUKE. Ovih je dana pokrenuto pitanje izgradnje luke u Velom Ratu. Računa se na troškove oko 60.000 dinara. Za taj bi se novac imalo izgraditi 70 metara zidane obale.

PRVO OVOGODIŠNJE PUTOVANJE „KRALJICE MARIJE“. Parobrod je već na svom prvom putovanju. Krenuo je iz Splita prema Palermu — Gibraltaru — Alžiru — Dubrovniku i Sušaku. Putovanje traje 22 dana. Na putovanju učestvuju turisti iz Njemačke i Belgije.

LJUBAV PREKO GROBA. Bogati naš iseljenik iz Dubrovnika g. Ivo Stražićić platio je za prevoz mrtvog tijela svoje žene iz New-Yorka do Trsta oko 200 hiljada din.

IZLETNICKI VLAKOVI. Ministarstvo željeznica radi na uvadanju t. zv. izletničkih vlakova. Za sada bi se uvelo oko 30 takovih vlakova. Većina bi išla prema moru.

CIJENA MEDU. Naše mnoge pokrajine, osobito Bosna, Banat i Srijem, daju ogromne količine meda. Kako je potražnja jako malena, cijena je među veoma niska.

SARAJEVO DOBIVA KATEDRALU. Nedavno je preuzv. g. nadbiskup Dr. Ivan Šarić pokrenuo akciju oko podizanja nove katedrale u Sarajevu. Katedrala će biti posvećena sv. Josipu. — Na posao!

POSJET DOMOVINI. Hrvati iz Amerike javljaju da će, ljeti 1936 godine, posjetiti u velikom broju staru domovinu. Računa se na nekoliko hiljada posjetnika. Učesnici su izrazili želju da bi pokrovitelj pohoda bio preuzv. g. nadbiskup-koadjutor dr. A. Štepinac. — Draga braćo, dobro nam došli!

SUSICA U BROJKAMA. Kod nas svaki tjedan umre oko hiljadu osoba od tuberkuloze. Računa se da je ona pokosila u zadnjih deset godina u Jugoslaviji oko 500.000 ljudi. Kod nas od sušice umire četiri puta više nego, prosječno, po drugim zemljama.

KATOLIČKI AKADEMICARI 23, 24 i 25 ožujka održao se u Ljubljani euharistijski tečaj za katoličke akademikare. Tečaj je održan kao priprava za veliki euharistijski kongres koji će biti u lipnju.

Kalendar

Travanj

N.	21	Uskrs.	
P.	22	Uskrsni ponedjeljak	
U.	23	Sv. Juraj, muč.	
S.	24	„Fidells, muč.	
Č.	25	„Marko Evanđelista.	
P.	26	„Kleto i Marcellin.	© Tretak
S.	27	„Ozana kotorska, djev.	

Sv. Juraj

Narodna pjesma nam je opjevala predaju, kako je sv. Juraj pogubio ognjenog zmaja u Libiji, kod grada Sirene, i tim izbavio grad od velikog jada.

Ta borba između viteza Jurja i zmaja pretstavlja nam borbu između poganstva i kršćanstva, u kojoj je i Juraj hrabro sudjelovao. — Zmaj je također prilika davla, koji se u sv. Pismu nazivlje drakonom, starom zmijom, a koga je Juraj kreposnim življenjem svladao. Taj zmaj prilika je i troglave požude: lakomosti, putenosti i oholosti: — koju je Juraj junački pobijedio.

Netom se, koncem trećeg vijeka, Juraj rodio, netom je proniknuo, u čarobnoj Kapadociji od Perzije, taj izabrani svijet, njegovi roditelji, bojeći se da ga pogana ruka ne otrgne ili da ga nečistim dahom ko ne okuži, obrane plotom svojih briga i nastojanja. Već u mlado i nejakno Jurjevo srce usadiše miomirisni i plodonosni svijet ljubavi Božje.

Uzalud poganski svijet u ljepoti Jurjevog lica, u bistrini uma, i u nježnosti njegovog srca nastoji pronaći zamke kojima će ga lakše zaplesti u svoje mreže. Juraj — poput netaknuta cvijeta, što prvim zrakama jutarnjeg sunca otvara svoju mirisnu

čašku — svoje srce rastvara samo žaru Božje ljubavi koja ga milo teoši, slatko miluje, zanosi, opaja i raji.

Još je po godinama u djetinjnoj dobi, a već odvažnim srcem i žarkom ljubavlju neopozivo posvećuje svoje srce ljubavi Božjoj i zavjetuje se na doživotno djevičanstvo. I taj najsjajniji biser, što može blistati na mladenačkom čelu, resi viteza Jurja od kolijevke do groba.

U ranoj mladosti Jurju umre majka i otac, a on stupi u vojsku cara Dioklecijana, da bude vojnik, ko što mu je i otac bio. U vojsci se brzo popne do najvećih časti.

Kad Dioklecijan sazva vojničko vijeće, da se posavjetuje kako će najuspješnije uništiti kršćanstvo u svom carstvu, Juraj neustrašivo ispovijeda svoju pripadnost i odanost Kristu, te brani kršćane. A Dioklecijan, zbog toga razjaren i bijesan, osuđuje Jurja na muke. Čim su muke bile žešće, tim se je uzvišenije očitovao Jurjeva ustrajnost u vjeri.

Krutni Dioklecijan, videći da ne može Jurja pridobiti ni laskanjem, ni obećanjima, ni liscinama, ni bičevima, ni ostrim gvozdenim šiljcima kotača, pa ni vatrom, zapovijeda, da mu se mačem odrubi glava.

Sveti Juraj mirno i spokojno stupa na stratište, a prije nego li će mu krvnik odrubiti glavu, uzdiže oči put nebesa i sklapa ruke na molitvu. Svoju dušu preporučuje Božjem milosrđu, moli za ustrajnost kršćana u vjeri i za obraćenje pogana. Zatim pruža svoj bijeli vrat udarcu mača koji će ga sjediniti navijeke s Bogom. Uskoleba se krvnik, milo mu je pokositi taj nježni svijet u najljepšoj cvatnji. Ali napokon, nestalom rukom, zamahnu mačem i Jurju pruži palmu mučeništva.

I tako, 23 travnja god. 303., baš na Veliki petak, u gradu Discepolo od Perzije, Jurjeva duša pridruži se nebrojenoj vojsci mučenika i primi Kristovu plaću: „Blaženi koji su progonjeni radi pravde, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.“

Život Šibenika

Uskrsno bogoslužje u našim crkvama

KATEDRALA SV. JAKOVA. Uskrs: U 5 $\frac{1}{2}$ s. župska sv. Misa. U 8 i 9 s. tihe sv. Mise. U 10 $\frac{1}{2}$ s. pontifikalna sv. Misa preuzv. biskupa, preko koje drži homiliju. Na koncu sv. Mise podijeliće Papinski blagoslov s potpunim oprostom svima onima koji su se pričestili. „Cecilijanski Zbor“ izvodi „Missa saneta“ od Kemptera, preko prikazanja „Regina coeli“ od Lotti-a, a na svršetku „Kraljice neba“ po narodnom napjevu. Popodne u 6 s. je blagoslov sa Presvetim, koji obavija prezv. biskup. — Uskrsni ponedjeljak: U 10 $\frac{1}{2}$ s. svećana sv. Misa uz pontifikalnu asistenciju. Iza u 11 $\frac{1}{4}$ s. zadnja oprosna propovijed korizmenoga propovjednika.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA. Uskrs i uskrsni ponedjeljak: U 7 s. župska sv. Misa s blagoslovom kruha.

VAROSKA ŽUPSKA CRKVA. Uskrs: U 5 s. pjevana sv. Misa s blagoslovom kruha, u 10 s. svećana župska sv. Misa, u 6 s. pp. blagoslov. — Uskrsni ponedjeljak: Isto kao i na Uskrs. — Uskrsni utorak: U 8 s. župska sv. Misa.

CRKVA SV. FRANE. Uskrs i uskrsni ponedjeljak: Tihe sv. Mise u 6,

VISOKO IMENOVANJE PRESV. g. R. PIANA. Sv. Otac Papa je imenovao presv. don R. Piana, svog kućnog premeta i prepozita stolne crkve, apostolskim protonotarom s pravom nošenja mitre i pontificiranja. — Presvijetlom gospodinu naše iskrene čestitke na tom visokom odličovanju.

SV. ISPOVIJED I PRIČEST VOJNIKA. U ponedjeljak, utorak i srijedu obavilo je, u crkvi sv. Jakova, uskrsnu sv. ispovijed i Pričest nekoliko stotina vojnika šibenskog garnizona. Pohvalno je da su i neki ofitiri, skupa s vojnicima, pristupili, na svete Sakramente.

ČETRDESETSATNO KLANJANJE. Ovih dana su se vjernici, kroz 40 sati, najprije u crkvi sv. Jakova, a onda u župskoj crkvi Gospe Vanka Grada, klanjali Otajstvenom Bogu u sv. Hostiji. Crkve su čitav dan bile pune. To je znak žive vjere! —

7, 9 i 10 $\frac{1}{2}$ s., pjevana u 8 s., blagoslov u 5 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE. Uskrs: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, 9 s. U 10 s. svećana pjevana Misa. Blagoslov u 5 s. pp. — Uskrsni ponedjeljak: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, 10 $\frac{1}{2}$ s.; u 9 s. pjevana, blagoslov u 5 s. pp.

CRKVA SV. DOMINIKA. Uskrs i uskrsni ponedjeljak: U 6 s. tiha, u 10 pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. LUCE. Uskrs i uskrsni ponedjeljak: U 7 s. sv. Misa, u 4 $\frac{1}{2}$ s. blagoslov.

NOVA CRKVA. Uskrs: U 7 $\frac{1}{2}$ s. sv. Misa, u 4 $\frac{1}{2}$ s. pp. blagoslov. — Uskrsni ponedjeljak: U 7 $\frac{1}{2}$ s. sv. Misa.

CRKVA SV. IVANA: Uskrs: U 6 $\frac{1}{2}$ s. pjevana sv. Misa s blagoslovom kruha. — Uskrsni ponedjeljak: U 6 $\frac{1}{2}$ s. pjevana sv. Misa.

CRKVA SV. DUHA: Uskrs i uskrsni ponedjeljak: U 6 s. sv. Misa.

CRKVA SV. NIKOLE: Uskrs i uskrsni ponedjeljak: U 8 s. sv. Misa.

SJEMENISNA CRKVA SV. MARTINA: Uskrs i uskrsni ponedjeljak: U 8 s. sv. Misa za puk.

Kroz tri dana klanjanja korizmeni su propovjednici o. D. Zec u katedrali, a o. dr. Bilobrk u crkvi Gospe Vanka Grada — držali euharistijske govore.

USPJEH KORIZMENOG PROPOVJEDNIKA. Na Uskrsni Ponedjeljak korizmeni propovjednik pošt. o. Dane Zec imaće svoju zadnju propovijed. — Kroz čitavu korzmu je poštovani otac lomio šibenskom građanstvu kruh života. Prostrana katedrala je uvijek bila puna vjernih slušalaca, priprostih kao i inteligentnih, jer je propovjednik tumačio riječ Božju misaono, dotjerano, savremeno, a nadasve oduševljeno. Sigurno: njegov trud nije bio uzaludan! Na rastanku mu šibenski katolici iskreno zahvaljuju za svaku kap znoja, koji je, dok nas je dizao k Bogu, obilno curio s njegovog čela.

PRIREDBA KRIŽARA. U Katoličkom Domu Križari omladinci odigraće na Us-

krš dva lijepa i zanimljiva dramska komada: „Pasji ovce moje“ i „Majčina krunica“. Početak u 8, a svršetak u 10 sati. Ulazne cijene: 3, 5 i 8 dinara. — Dodite u što većem broju!

PJEVANJE „MUKE“. Na Cvjetnicu je, kao i prošle godine, muški zbor M. F. D. „Kola“ pjevao u katedrali „Muku G. N. Isukrsta“ od A. Encrois-a. Zbor je svojim dotjeranim pjevanjem, osobito tenorolisti gg. B. Belamarić i B. Bumber, zadivio sve prisutne vjernike, za koje je naša katedrala bila i pretijesna. — Zborom je vješto upravljao g. prof. M. Stipčević. —

SVEČANOST MAJKE DOBROG SAVJETJA U CRKVI SV. NIKOLE. Na 26 Marije Majke Dobrog Savjeta s posebnim pjevane Gospine litanije. Na 26 aprila ujutro u 6 sati pjevana Misa, u 8 s. tiha, a u 10 s. svećana pjevana Misa. Popodne u 6 sati propovijed, pjevane litanije i blagoslov s Presvetim. — Tiskane su i sljčice Bl. Dj. Marije Majke Dobrog Savjeta s posebnim litanijama i molitvom.

CLANOVI DRUŠTVA SV. JERONIMA, koji još nijesu pridigli knjige za g. 1935., neka odmah pridignu kod mjesnoga Povjereništva u Trafici „Karitas“ (kraj knjižare g. Grge Radića). Koji žele, mogu dobiti i knjige za g. 1933. i 1934. Za 9 knjiga plaća se Din 40, za 5 knjiga Din 20, za 3 knjige Din 10.

U FOND NASEG LISTA darovaše: preuz. Dr. J. Mileta 100 dinara; presv. Don R. Pian 100; preč. Don U. Basioli 100; trafika „Caritas“ 50; Don F. Grandov 30; Don A. Radić 30; Don J. Jurin 20; Don J. Felčinović 10; Don I. Grgurev 10; Don I. Bjažić 50; Don J. Anić 40; Don Šime Matulina 50; Don A. Letinić 50; Don N. Markov 30; Don A. Zalokar 10; Don N. Plančić 20. — Mjesto čestitke Don J. Palčiću prigodom imenovanja za stolnog župnika u Pakošanima preč. Don J. Felčinović 30.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE kupićete najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajshek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za Uskrsnu prodaju veliko sniženje cijena. Zajamčeno dobra roba.

Naši dopisi

Iž Veli

BLAGOSLOV KRIŽA. Na uspomenu sv. Godine Kristova Otkupljenja, koja bi proslavljena po vasionom katoličkom svijetu, i naša župa htjede da dađe vanjski odraz na trajnu uspomenu svojim budućim pokoljenjima.

Dneva 23, 24, 25 bile su obavljene propisane procesije uz odnosne pokorne molitve pri crkvi sv. Roka u Dragani i župskoj sv. Petra i Pavla. Počelo se sa zajedničkom sv. Isповјedu i Pričestu školske djece a dovršilo s odraslima. Svećana sv. Misa, s prikladnim propovijedima, bila je 24 i 25—III.

Vrhunac svega slavlja bio je upravo na Blagovijest, jer smo tog dana obavili, uz prisutnost svega naroda, blagoslov spomen-Križa. U 3 s. posl. pod. pošli smo do obronka gdje je naš župnik, uz ganutljiv prigodni govor, blagoslovio znak Križa. Fotograf je snimio čitavi prikaz koji će ostati u trajnoj uspomeni svih Ižana. U večer istog dana priređena je bila vrlo lijepa Akademija s deklamacijama, pjevanjem i dramom „Mučeniče Kristova, oprosti mi“. — Za sve to smo zahvalni našem župniku vlč. Meštoviću, koji nam je priuštio tu duhovnu okrepku uz pripomoć ostalih prosvjetnih radnika u našem selu. — Ižanin.

Ražanac (pod Velebitom)

40 SATNO KLANJANJE PRESV. OLT. SAKRAMENTA. Po običaju održalo se klanjanje u ovoj župi na 6, 7 i 8 t. m. Svijet je rado ostavljao i svoj posao, samo da obavi sat klanjanja. U tom su se istakli članovi mjesnih katoličkih društava. Svake večeri bila je propovijed o Presv. Sakramentu, a zadnju večer i procesija sa svijećama oko crkve.

GRADNJA MOSTA. Nedaleko sela gradi se novi most. Nadnice su mizerne, a zidari su iz tih sela, iako imamo u selu dovoljno zidara. Ta i naši zidari trebaju komad kruha!

VELIKA SUSA. Povrće je uništila suša i morska sol. Naše zemlje izgledaju kao usred zime. Zima je bila loša, a neznamo kakvo će biti ljeto. — Dvc.

PRESKUPO JE TO. Poznato je da je Njemačka nedavno uvela opću vojnu dužnost. Uvođenje te opće dužnosti stajace Njemačku oko 3 milijarde maraka.

Sretan Uskrs

žele svim svojim mušterijama katoličke vjere

Firma **Pajo Komesarović**

carinski posrednik
Šibenik

Zlatarija
Ante Fantulin
Šibenik

Drogerija
Fotooptika

ZEISS
VINKO VUČIĆ -- ŠIBENIK

Ljekarna Gospe od Zdravlja
Mr. Ph. Božo Milošević
ŠIBENIK

Strojarsko-Mehanična Radiona
S. Kordić — Šibenik

Knjižara i Papirnica
Bojanić i Grabovac
Filijala — Šibenik

BATA
Šibenik

GRAND HOTEL „KRKA“

KAVANA I RESTAURACIJA
Marko Jakovljević
Šibenik

Ovlašteni civ. inženjer i geometar
Ing. Vladimir Šuhević
ŠIBENIK

Slastičarna
Šime Tikulin
Šibenik

Restaurant „**MARIBOR**“

Ante Strenja
Šibenik

Trgovina boja i laka
„**Bojka**“ - Šibenik
društvo s o. j.

„**NOVI MAGAZIN**“

- Ante Vukorepa -
ŠIBENIK

Pomodna trgovina na malo i veliko.
Tvorničko skladište odijela „**ABOZA**“

Ovlašteni elektr. instalater
JOSIP BELAMARIĆ
ŠIBENIK

Tekstilna Industrija d. d. Varaždin

Tivar-odijela

Prodavaonica Šibenik

Mješovita trgovina na malo i veliko

Josip Tarle - Šibenik

Utemeljena 1895.

Trgovina odijela
F. Krajsšek
ŠIBENIK

Trgovina kratke i galanterijske robe
Andrija Grčić
Šibenik

Skladište pokućstva tvornice J. Kruljac i sinovi
OTO GRABOVAC -- Šibenik
kod crkve sv. Frane

Trgovina željeza i uljenih boja
MILAN RELJA
ŠIBENIK

Slastičarna
Ante Marušić
Šibenik

Trgovina željeza
Karlo Evangelista
sada Ničo Rossi
ŠIBENIK

Umjetni vrtlar i cviječar
Stipe Zorić
Šibenik

Papirnica
MARIJA INCHIOSTRI
Šibenik

Prodaja kože i svakovrsnih cipela
ŽIGON i DRUG
Šibenik

Trgovina kože, cipela i sportskih predmeta
Aleksandar Anweiler
Šibenik

Trgovina mješovite robe
Hinka ud. Šupuk
Šibenik

Knjižara **F. Babić**
Šibenik
Philips Radio

Slastičarna
Mirko Merlak
Šibenik

Trgovina mješovite i delikatesne robe
MATE JADRONJA
Šibenik

SELJAČKA MLJEKARSKA ZADRUGA
ŠIBENIK

Trikotaža **P. Dizdar**
Šibenik
Ulica Kralja Tomislava

Uz najpovoljnije cijene možete dobiti
sve kancelarijske potrepštine i pisači papir
k o d

Knjižare Grgo Radić

Šibenik - Ulica Kralja Tomislava 3

Državnim nadležstvima i trgovačkim poduzećima
posebne cijene

Trafika „KARITAS“ - Šibenik

(kraj knjižare g. G. Radića)

Prodaja duhana — poštanskih vrednota — taksenih i banovinskih biljega — mjenica — poreskih marki i karti te igračih karata.

Prodaja domaćih i stranih novina i časopisa
Povjereništvo knjiga „Društva sv. Jeronima“

SRETAN USKRS

želi svim svojim suradnicima, pretplatnicima i prijateljima

Uredništvo i Uprava „Katolika“.

MARKO PROTEGA

Šibenik

Trgovina mješovite robe i pekara

Krojačka radnja

Mate Goreta -- Šibenik

Cipele za djecu

od boksa Din 35.-, Din 40.-
 broj 19-22 23-28
 od bijelog nubuka Din 40.-, Din 50.-
 broj 19-25 26-30
 od laka Din 50.-, 55.-, 65.-
 broj 19-22 23-25 26-28
 te veliki izbor ostalih dječjih cipela
 PRUŽA VAM

PeKo

◀ TISKARA KAČIĆ ŠIBENIK ▶

Opskrbljena slagaćim i automatskim strojevima, izrađuje sve vrsti tiskanica solidno i ukusno - Cijene van konkurence!

TRGOVAČKA KUĆA

DR MARKO TARLE

ŠIBENIK

VELEPRODAJA ŽITARICA I KOLONIJALA

Galica domaća „ZORKA“ — engleska „TROLIST“

sumpor „ALMAGIA“

Banca Dalmata di Sconto

Filijala u Šibeniku

obavlja najkulantnije sve bankovne poslove

U poštovanju Boga, ljubavi iskrnjega
 i poštenom radu -- jedini je
 spas čovječanstvu!

Rudnik Siverić

producira dnevno 500 tona sjajnog mrkog **ugljena** sa 5500 kalorija.

Najmoderniji brikatorij, koji izrađuje dnevno 150 tona

briketa u obliku jaja.

Vlastita električna centrala na Roškom Slapu